

Jeste li za vezu

Završne svečanosti su iza, a godišnji odmori pred nama. U skladu s propisanim dužnostima i obavezama odgajatelja, štreberski razmišljam o godišnjoj valorizaciji, a misli mi se otimaju u smjeru juga. Aktualna mi se tema čini nekako apstraktnom u trenutku kad me opsjeda mogućnost povezivanja s Jadranskom obalom, a najizglednije udruživanje mi se čini ono s članovima familije koja posjeduje nekretnine na istoj obali. Pa ipak...

Ne mogu da ne pozdravim hvale vrijednu inicijativu stručnjaka na području ranog odgoja i obrazovanja da se povežu sa svjetskim i bližim, europskim profesionalcima, kojima je na duši dobrobit djeteta.

Svako povezivanje, a potom i udruživanje, počinje od veze dvoje ljudi. Slažete li se? Mislim na povezivanje istomišljenika ili barem onih koji o sličnim stvarima slično razmišljaju. Više od dvoje može tvoriti grupu, grupe se mogu pregrupirati da bi se mogle udruživati u udruge i šire. Tako barem ja mislim. I što mi je pri tome sporno? Ništa osim činjenice da problem može nastati već na samom početku, pri udruživanju one prve karike, dva odgajatelja (odgajateljica ili odgajatelja i odgajateljice ili...). Uzmimo na primjer slučaj udruživanja dvoje u tim kad svjetonazor jednog člana ide u smjeru one da je ponavljanje majka znanja, dok drugi zagovara onu da iskustvo poučava.

Nastala udruga funkcionira manje-više uljuđeno (odgojni smo djelatnici, dakle odgojeni), vrijeme ide, godine prolaze, pa nije ni važno, sve u rok službe! U tihoj snošljivosti opstajemo. Život ide dalje!

Tješi spoznaja da klinici izloženi tretmanu takve udruge nemaju većih problema. Točno znaju što je u kojoj smjeni prihvatljivo a što nedopustivo. Pravi mali kameleoni!

Nekidan me dočeka Petra zabrinuto

me obavještavajući kako je penjanje na plot (u nedostatku prikladnije penjalice) kojem se nemilice predaju u mom prisustvu, 'jako opasno'.

- Nož, je li opasan nož? – pitam je, na što odgovara potvrdno.

- Koristiš li nož? Dok jedeš ili dok se igramo kuhanja?

Potvrđuje.

- Govorimo li o penjanju, kako ćeš svladati penjačke vještine ne penješ li se u visine? – odgovaram joj pitanjem u stihu, nakon čega ozarena odlazi izvijestiti ekipu. Naravno da smo već prije utanačili pravilo da se 'trening' obavlja u prisustvu 'trenera' (a zna se tko je trener!).

Zagrizla sam u temu čija me analiza počinje gristi. Zbog predstojećeg zaslužnog godišnjeg odmora iz ovih ću stopa prestati o tome razmišljati, no prije ću vas, da ne mislite da sam zakrčljala, ipak malo bocnuti. Ne iz zloće, već iz želje da mi se ne opustite previše – jer nas na jesen čekaju nova profesionalna iskušenja, kao i mnoge mogućnosti povezivanja i udruživanja.

Dakle:

Ako pretpostavimo da ste sa svojom kolegicom u sretnoj vezi (profesionalnoj), jeste li u tako idiličnoj vezi i sa stručnim timom?

Ima li tu prostora za kakvo dublje povezivanje i udruživanje?

Možete li si priuštiti sudjelovanje na nekom stručnom međunarodnom skupu barem jednom godišnje? A običnom, domaćem?

Ako u skupini imate previše djece, satnica vam prebukirana, imate li snage i volje za šire povezivanje?

Ako u skupini imate optimalan broj djece, satnica vam na pozitivnoj nuli, imate snage, volje i vremena, imate li i pristup internetu?

Imate li uopće talenta za veze ili ste bezveze?

Ljubi vas i grli vaša Marica

iz maričinog kuta

